

Ingeborg Kristensen er nu indehaver af et påskønnelsesdiplom for huset, for lysindfald, placering og meget mere.
Foto: Carsten Hartmann-Pedersen

Det lille refugium ved fiskesøen i Skarrild

Gennemført genbrug giver ro i præmieret fritidshus i Skarrild

AF CARSTEN HARTMANN-PEDERSEN
kibaek@herningfolkeblad.dk

Nu var vejret tirsdag formiddag også sådan rigtig efterårslækkert: Vindstille, skyfrit og med dugget græs, efterårsløvet i dets mangfoldighed af farver og kun en fjern, svag summen af trafik langvejs fra. Der var ikke tændt op i bræn-

deovnen, men det ville have været perfekt at sidde der i sofaen i det 50 kvadratmeter lille fritidshus med udsigt til efteråret og ilden bag glasset.

- Det er også sådan en rigtig drengeting, siger den 51-årige Ingeborg Kristensen om brændeovnen, mens hun viser, at den kan drejes om sin sokkel og skorsten, så de to glassider kan vende hen mod beskueren. En rigtig drengeting, som har fundet sin plads i huset på Laksestien i Skarrild.

Naturen vælter ind

Fra i mandags har Ingeborg Kristensen også været indehaver af et påskønnelsesdiplom for huset, for lysindfald, placering og meget mere.

Havde tirsdag været efterårslækker på den blæsende og ruskende måde, så havde det også passet til huset og dets ejer. Ingeborg Kristensen fortæller, at bøger og natur er hovedinteresserne.

Naturen vælten nærmest ind ad de store vinduer sammen med lyset. Bøgerne skal man lede lidt mere efter.

- De står blandt andet her inde bag lågerne, viser Ingeborg Kristensen.

Lågerne ind mod stuen er fra en stilren skænk, og bagsiden

af halvmuren ud til køkkenet er tilpasset disse.

- Alle møblerne undtagen sofaen er genbrug eller arvet. Over-skabene i køkkenet er hentet hos nogle bekendte ligesom kogepladerne og ovnen, oplyser regionssundhedsplejersken, mens hun klapper det specialdesignede stålbord med vask.

- Undtagen det her. Det kom så til gengæld til at koste.

Ingen pangfarver - sådan da

»En enkel og velvalgt materialeholdning og detaljeringsgrad« var en anden del af begrundelsen for diplommet.

- Arkitekten, Bente Philip, havde sagt, at der ikke måtte være pangfarver til at distrahere fra udsigten, så derfor er møblerne også holdt i teak og eg, i sort, gråt og hvidt, fortæller Ingeborg Kristensen.

Som princip, forstås: Den brede, flade Arena-radio med højttaler i begge sider er i palisander, men træet er gennem årene blevet så solbleget, at det kan gå for at være teak.

- Jeg har en tilsvarende B&O i teak, men Arenaen har en blødere lyd, forklarer ejeren om afvigelsen. Og skamlen med den af moderen broderede

hummer i naturtro gengivelse er også farvebrydende. Ligesom de blomfefarvede hjemmesko, der står lidt glemte ved sofaen.

- Jeg er vokset op på Hede-gaard i Kibæk, så derfor valgte jeg placeringen her, fortæller hun.

- Jeg fisker godt nok ikke i fiskesøen, men jeg sejler på åen i den kajak, jeg fik af min søster og svoger, da jeg fyldte 50. Og så vandrer jeg meget langs Skjern Å.

Vandringens gåde

Med det lille fritidshus placeret på en ren naturgrund et par hundrede meter fra Skjern Å er der ikke umiddelbart meget andet end bøgerne og naturen at fordrive tiden med.

Huset og det indretning taler tydeligt om en klar holdning til enkelhed og rene linjer og om tingenes ønskede tilstand. Huset og dets ejer falder i med hinanden.

Som Ingeborg Kristensen sidder der i det klare efterårsllys og fortæller om at finde ro og afklaring, kommer det af en eller anden grund ikke bag på én, da hun fortæller, at hun flere gange har vandret ad pilgrimsruten fra det sydlige Frankrig, over Pyrenæerne og

gennem Nordspanien til Santiago de Compostella.

- Da jeg tog turen første gang for omkring 10 år siden, var jeg vist den første protestant på pilgrimsruten, husker hun. - Jeg havde på det tidspunkt en masse, jeg skulle have styr på. Og det er vandringens gåde, at den får én til at glemme en masse småting og få nogle ting lagt væk.

En stor frihed

Ingeborg Kristensen vandrede også turen, da hun i sit job skulle være med til en masse omstruktureringer i forbindelse med nedlæggelsen af amterne og opbygningen af regionerne.

- Der er en stor frihed i at vandre, når man har to uger til det, fortæller hun.

- Når man tager turen alene, slår man følge med de mennesker, der dagligt vandrer den samme distance. Om aftenen banker man på døren til et kloster, et refugium eller et herberg. Man møder mange spændende mennesker.

Mennesker var der ikke mange af tirsdag formiddag ved Laksestien, men tanken om et lille privat refugium faldt helt naturligt i stilheden.

En rigtig drengeting, sådan en drejelig brændeovn, mener Ingeborg Kristensen. Smart er den i hvert fald, når spisebordet er placeret i en vinkel ud vinkelret på afdelingen med sofa og lænestol.

Foto: Carsten Hartmann-Pedersen